

[Dohrmann]

skyld, og det er i særdeleshed flovt. Jeg har omtalt den grønne valgkampstemning, der herskede i Folketinget i foråret 1987, og det var selvfølgelig beklageligt. Når man har begået en fejl, har man kun en eneste ting at gøre, og det er at sørge for at få den rettet igen. Jeg synes da også, at det er ved at ske vedrørende kravene til opbevaring af gylle. Jeg har så galt set, at SF har udtalt sig positivt om det. Man er i fuld færd med at finde frem til en ny teknologi, som gør, at de store investeringer, der bliver foretaget i dag og vil blive foretaget i de næste par år, måske er totalt overflødige. Man finder frem til nogle moderne og sikkert positive måder at behandle gødningen på, sådan at den ikke forårsager de ulykker, man påstår den gør i dag. Hvis det er tilfældet – og det er der aldeles ingen grund til at betvivle, idet der stod i Børsen, at alene 7 danske virksomheder var langt fremme med de forsøg dér – så er det fuldstændig tåbeligt, hvis man ikke får lovene ændret, sådan at landbruget ikke foretager disse fejlinvesteringer.

Jeg vil godt gentage, at jeg havde håbet, at både statsministerens og landbrugsministerens indlæg i det mindste ville have stillet i udsigt, at dansk landbrug kunne have i hvert fald et håb om at overleve som et frit erhverv. Det gjorde de ikke. Det var de sædvanlige ord. Konkret handling var der ikke noget af. Vi fik at vide, at der kommer nogle forslag inden ret længe, og det er så sandelig også på tide. Uden at jeg helt nøjagtig ved det, vil jeg skyde på, at Folketinget har mellem 20 og 30 arbejdsdage tilbage inden sommerferien. Derfor har man ganske enkelt smølet tiden væk og kommer med noget forhastet noget, lige før Folketinget skal sendes hjem på sommerferie. Det er store problemer, det drejer sig om, og resultatet bliver måske – det håber jeg ikke – at Folketinget bliver sendt hjem på sommerferie, så tingene får lov til at flyde sommeren over. Det er ikke godt, hverken for landbruget eller for samfundet som helhed. Vi ved alle sammen, hvor mange milliarder kroner landbruget har slæbt hjem i fremmed valuta. Vi ved, hvor mange arbejdspladser der findes inden for landbruget. Man burde altså langt, langt mere end at spekulere på, om miljøministeren bliver sur, eller den slags ting, sørge for at få problemerne løst. Det er ganske enkelt for dårligt, det, vi oplever her.

Fremskridtspartiet er meget positivt over for at medvirke til enhver forbedring. Vi vil gerne

medvirke til selv de mindste ændringer i den vandmiljøplan, hvis de trækker i den rigtige retning. Det er ikke partiegoistiske motiver, vi har brug for. Det er et erhverv, der er ved at køre ned, og det skal vi hjælpe. For at tydeliggøre det, jeg her har sagt, vil jeg gerne på Fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at vandmiljøplanen i sin nuværende form er ødelæggende for det valutaskabende danske landbrugerhverv og derfor bør ændres og tydeliggøres, inden landmændene tvinges til at foretage flere meningsløse investeringer.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 65).

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Bjørn Westh (S):

Gylleforvirring! Det er vel nærmest det ord, der bedst karakteriserer den nuværende regering og dens måde at administrere på. Tænk, ikke engang egne vedtagelser vedrørende egne kernevælgere kan regeringen administrere! Den 30. april 1987 vedtog regeringen og Det Radikale Venstre en vandmiljøplan i Folketinget. Endnu i dag hersker der stor uenighed i regeringen om, hvordan den skal administreres. Landbrugsministeren har i dag sagt, ca. 1 år efter Folketingets vedtagelse med regeringens stemmer, at der nu snart vil komme en vejledning, der skal forklare, hvordan den skal forstås. Vi andre har kunnet læse i aviserne i månedsvis, hvordan regeringen internt og med Det Radikale Venstre diskuterede, hvad det egentlig var, de vedtog. Landmændene har disponeret ud fra de ord, som regeringen dengang sagde.

Man kan se i Landbrugsmagasinet af 24. marts i år, hvordan landbrugsministeren og den tidligere landbrugsminister tager afstand fra de ord, de selv har vedtaget, og faktisk hænger embedsmænd ud, der ikke har gjort andet end at skrive regeringens vandmiljøhandlingsplan af i den foreløbige bekendtgørelse, som jeg forstår er udsendt, og derefter siger de nu, at de aldrig